

СУРОВАКНЯ ЗА 1879 ГОДИНА

Първото ми сурвакане вамъ, мъртви —
 Вий, паднали въ бой юнаци и жертви —
 На прахътъ ви миръ и покой въввѣки!
 А вий, живи, все по живо по здраво:
 На старитѣ — бодра старость, дни леки;
 На младитѣ — мъжко сърдце кораво;
 На крепкитѣ — сила, крепость, държава;
 На славнитѣ — приличната тѣмъ слава;
 На малкитѣ — свѣтъ, наука заветни,
 За да личи, че сѣ наука заветна,
 За да личи, че сѣ нова порода.
 Навсѣкъде въ България да свѣтне
 Нова заря съсъ новата свобода!

Всичко лошо съ миналото да мине,
 А отъ сега за напредни године —
 Да се трудимъ, да искаме отъ Бога
 Все що добро, — и отъ всичко най-много:
 Любовь, правда, пълна, цѣла свобода
 И новъ животъ, съ нови чувства въ народа.
 Стига толкозъ безредици, безчинство, —
 Редъ отъ сега и народно единство!
 Трупъ разсѣченъ и оклоцанъ не сме ли?
 Не трѣба ли ний да станемъ пакъ цѣли?

Румелиецъ, македонецъ да нѣма?
 Българи сме — една челядь голѣма:
 Единъ езикъ и единъ духъ народенъ,
 Едни чувства, единъ народъ свободенъ.

1) кости.